

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése, ide küldendők az előfizetési díjak. nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Égész évre 4 ft.
Fél évre 2 ft.
Negyed évre 1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben, Schalek H., Dukas M., Oppelk A.I. Daube G. L. és társánál és Hernd: Brünen: Stern M.

Nyiltter pétsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sajt. hivatalos közlönye.

A párisi világkiállítás.

Uj világkiállításra készül a nagy közfarság. E monsztre kiállításban való részvételre újból meg vannak hívva a világ összes államai és országai. Magyarország is kapott meghívót; és habár rosszkor, határozottan kedvezőellen időpontban érkezett le, mégis szívlelyes fogadtatásra talált. A törvényhozás kimondotta az állam részvételét s a költségeket erre megszavazta, a kereskedelemügyi kormány megalakította a nagybizottságot, mely hivatva van a világkiállításon a magyar ipart és művészetet megfelelő módon bemutatni s mely földadata megoldásában már javában munkálkodik is.

A saját milleniumi kiállításunk részvétel — mondjuk meg őszintén — nagy terheket rótt a kereskedő és iparvilágra. Maguk a kiállított tárgyak, a tárgyak mellett emberek tartása, nem kis összegbe került; és nem kis összeget tett ki a helypénz sem, melyet az igazgatóság mindenkitől egyaránt bekövetelt. A kiállítás külső sikere pedig a kereskedő és iparvilágot, mely tárgyak és áruk eladásából él, ki nem elégitheti, mert az elarusítás a kiállítás területén igen lanyha volt; mindenki megérzi a tisztán erkölcsi sikerért áldozott összegek nagyságát.

És vajjon, hogyan állunk mostan a

párisi kiállítással? Oda tárgyakat elarusítás végett nem küldhetünk, hacsak a magyar speciálitások nem keltenek figyelmet. Ezeknek ugy eshetik, lesz kelendősege, de a magyar gépgyáros, az iparos, a kereskedő hiába állítja ki gyártmányait, készítményit, áruit a nagy párisi világkiállításon, mert ha a gyártmányok, készítmények és áruk egyenrangúak is lennének a külföldiekével, a francia patriotizmus nem engedné, hogy a francziák az igényeiket a külföldi ipar gyártmányaiból elégték ki. Az angolét venné az angol, meg a más nemzetbeli látogató, de a magyarét? még talán a magyar sem vásárolja meg.

De viszont tény, hogy a magyarok a párisi világkiállítást nem fogják oly mértékben látogatói, mint látogatták volna, ha a mi jól sikerült ezredéves országos kiállításunk azt meg nem előzi. E kiállításon ott hagyták véreink a felesleges pénzüket, és így a párisi világkiállítástól szépen elmaradnak.

A párisi világkiállításon résztvevő magyar kiállítók áldozatkészségükért még a reklám hasznát sem fogják élvezni. Mert ha országos kiállításunk az elarusítás lanyhán ment is, egy-egy jó czégnek szép kiállítása megszerezte a czég számára az országos hírnevet, a vidék minden részéből érkező

lakosság hazavitte magával. A czég kiállításán szerzett jó benyomást, s így a kiállításban való részvétel, hasznot hajtó reklámnak bizonyult. Viszont a reklámnak csak ott van értéke, a hol az érdekessé tett áru egyszerűsmind szükséglet. A magyar kereskedők, iparosok áruai nálunk szükségletet képeznek, ellében a párisi világkiállításon legfeljebb versenyképességökkel szerepelhetnek, előrehaladásunkról lehetnek tanuságot. Ott elismerést kelthetnek, de a forgalmat nem nagyobhathatják.

Ezért mondjuk mi a magunk szempontjából a párisi világkiállításnak rossz időben való rendezését. Félünk, hogy a magyar kereskedő és iparosvilág tartózkodni fog olyan kiállításban való részvételtől, mely talán erkölcsi haszonnal, de mindenesetre jó csomó készköltséggel jár.

Ezért használtuk fel ez alkalmat, hogy a párisi kiállításban való részvételről elmondjuk a magunk véleményét. Mi abban a nézetben vagyunk, hogy daczára mindannak, a mit fentebb kifejtettünk, daczára annak, hogy az ezeréves kiállítás már megterhelte és megadóztatta kereskedőinket és iparosainkat, daczára annak, hogy a párisi világkiállításon a magyar tárgyak nagyobb mértékben elarusítása nem várható és az esetleges erkölcsi siker külön-külön az illető

TÁRCZA.

A Dráva tündére.

Irta: Alpári Jenő.

Sudár nyárfák, lehajló fűzek árnyékában sétálva, elmerengek, elandalgom a rohanó, a végtelenség mélyébe merülő vén időn . . .

A leáldozó nap bucsusugarai megaranyozzák az égboltozat azurját s mosódott, derengő liborcsik szövi át a tündöklő palástot.

Az enyélgő alkonyi fuvalom rezgésbe hozza a százados faóriások fonnyadt lombjait, s mintha zizegő hangon hajdankori regét hallanék. sejtletesen, . . . titokzatosan! —

* * *

Reges régen, tengerinyi év előtt, midőn még a szilaj Dráva helyén kicsiny tengerszem hullámzott s locsogó, csobogó hajbai susogva csókolgatták a kiálló, mohos szirteket: élt a fenékén a mesés kálksépségű Dráva tündére, csodásfényű, rózsás korallgyógyókkal kirakott palotába.

Habtestét lenge, fátylyszerű ruha fedte, amelyen arányosan, kecsesen domborodtak ki jünői idomai. —

Aranyos szöghaja észbontóan fonta körül márványfehér nyakát. Igéző havas arczán az örök fűsárg rózsái fakadoztak . . . Tekintete szelidséget sugárzott. Kellém és báj ömlött el egész valóján, azonban büntől ment szívében sorvasztó boldogtalanság dult, amely metsző fájdalommal szántotta keblét . . . Siri éjeken, midőn a rezgő hold mélézva nyugtatta tekintetét a rengő vizeitükrön, elábrándozott és sóvárogva gondolt az isteni érzés-

re, — amely váratlanul lopózkodott szívébe s amely nélkül az ifjuság olyan, mint a »húrjaitól megtozított hárfa,« az édes szerelemre . . .

Epedő lelkét sóhajok mordosták és ártatlan ajkain sohajtások lebbentek el.

Eszmény után vágyakodott; felizgatott fantáziája kirajzolta ideálját, körvonalozta a szerelem édenét . . . Szeretett, de nem tudta, hogy kit.

Egy elérhetetlen, földön tul levő lényt, akit nem ismert, akit nem látott . . . Egyetlen kívánsága az volt, hogy szereleme tárgyát a földön lelhesse fel. —

A véletlen segítségére jött, hogy óhajítását teljesítse, és hogy a tragikum magvát elhúntse.

A tavat körül sűrű rengeteg szegélyezte. A hatalmas bükkökre zöld repkények kusztak fel s áttörhetetlenné igyekeztek tenni az erdőt.

Egy tisztás végén, a csodás természetből kivált barlangban, borókabokrok és narciszok társaságában agg remete lakott.

Deres szakállá tiszteletet gerjesztően függött le álláról, A szép tündér ösztökélő vágyai és a véletlen e barlanghoz vezette. A nyinha még sohasem látott halandó lényt . . . A csodálkozás és megdöbbenés bizonyos vegyülékével nézett a roskatag, összezsasztott ascétára . . .

Miután előbbi meglepetése lecsillapult és tiszta öntudatra ébredt — kérdezősködni kezdett.

Az öreg férfiú, a megragadó, lebévülő szépségtől mintegy megrészegedve, alig talál szót, hogy a tündér kérdéseire válaszolhasson.

Tisztelettel és bálmulással álltak meg megtört fényű szemei a remek alkotású lényen és valami nagyon összeszorította torkát. —

Végre a megilletődés laza megszűnt és a tündér kutatta, fúrktezte a remete viszonyait.

Az ősz bánatos, remegő hangon szólt meg: . . . Oh! sajtó fájdalom marczangolja keblemet, valahányszor a mult emlékei közt bolygom. Ha e búrokat rezdített meg velem valaki, akkor ismét felszaggatja a már-már behégett sebeket . . .

S haj! a mily kedves a visszaemlékezés, épp oly emésztő is . . . De a te kedvedért még egyszer visszatérek a régi képekhez, a szomorú multhoz, melyre már oly gyakran borítottam a feledés leplét . . . Új e sziklára és hallgass ide, elmondom . . . Itt a reszkető ascéta összevonta amugy is ránczos homlokát, mintha keresne a multban — s kevés idő múlva így kezdé beszédét:

»Volt nekem szép birtokom és áldott feleségem, akit határtalanul szerettem. Két évig éltem vele, megelégedésben, csendes boldogságban, midőn egy gügyögő, szőke haju kis fucskával ajándékozott meg.

Az öröm, a boldogság végtelen volt. Nőm megbecsült, én őt viszont és verse nyeztünk abban, hogy melyikünk szereti jobban, odaadóbban az ártatlan anygalkát.

De midőn családí szentélyünket a boldogság paradicsomáuk képzelettük, az irigy sors elragadta körünkől imádott feleségemet.

Nagy volt a csapás, de elviseltem, mert ott volt szerelmünk záloga, a szőszke gyermek.

Megelégedésem megaspant, hisz' villám-sújtás volt ez a felegetlen égből; de azért vidámsággal, titkos gyönyörűséggel szemlétem a vérmes reményekkel kecsgetető ifju serdülését.

És midőn legrágább földi kincsem elérte a 20-dik évet, amidőn a feleszedő bimbó ékes pompájában mutatá fakadó szirmait, a midőn máf azt hittem, hogy öregségem támasztékát ő benne feltaláltam; — akkor a könyörtelen halál kioltá a

kiállítóra névze nem fog haszonnal járni: minden iparosnak és kereskedőnek hacsak anyagi helyzete megengedi, áruinak versenyképessége pedig megkívánja — részt kell vennie feltétlenül a párisi világkiállításon.

És pedig azért, mert a külföld meghajolt előttünk. Elismerte nagy haladásunkat, eljött a haladás megtekintésére oly tömegben, hogy az idegenek látogatását álmainkban sem mertük volna ilyenek reményleni; a külföldiek nemzetközi kongresszusaiak megtartására, az ezer év óta fennálló magyar állam székvárosába jöttek és velünk örültek, velünk ünnepeltek.

Ne vádoljanak hát bennünket hálátlansággal és önzéssel. Ne mondják, hogy az egész világ részvételét hálátlansággal viszonozzuk és nem veszünk részt a művelt államok legműveltebbjének kiállításán, hanem távol maradunk tőle; ne vádoljanak azzal, hogy a magunk kiállítására áldozni tudunk, de egy más állam kiállításáról tudni sem akarunk, mert az reánk névze anyagi haszonnal nem jár, országunkban idegenforgalmat nem okoz. S ne vádoljanak bennünket szép számban létező elleneink sem azzal, hogy nem mertünk részt venni a világ legelső államainak egyike által rendezett világkiállításon, mert országunk ipara, kereskedelme nem olyan, hogy azt egy világkiállítás keretében pirulás nélkül produkálni lehetne.

Ezeknek a szempontoknak kellene irányadóknak lenniök, a magyar kereskedő és iparosvilág előtt; ezért fog is impozáns módon részt venni a párisi világkiállításon, és fogja meghozni a maga áldozatját a »magyar« név becsülete érdekében.

Mert a párisi világkiállításon való részvétellel újra elismerés fogja megtszítelni az országot, — és ez lesz a haszon, mely bár egyeseknek nem kamatoz, de az államra, a hazára névze megbecsülhetetlen.

daliás ifjú életének mécsét és — sirba dönté. . .

Fuldokló zokogásban tört ki ezután, a száználmas külsejű, léleknyugalomban megzavart remete s ezüst szakállára sűrűn peregett le a sok csillagó könnyű, —

Itt pihenőt tartott. — —

A lány szívű tündért is mélyen érintette a megható elbeszélés; az ő szemében is »az a bizonyos« harmatgyöngy ragyogott . . .

De ő nem tudta úgy átérzeni, átszenvedni a tépő fájdalmat, mint az ősz, . . . hiszen még sohasem — szeretett. — —

Végre a megzaklatott lelkisulygyen rendes állást nyert; a felindulás áradata lezajlott és az agg remete egy nehéz sóhaját röpitett messze, messze, — ahoz a kis gondozatlan sírhalomhoz, ahol vérenek vére aludta háborítatlan, édes álmaid — az utolsó ítélet tárogatójának felharsánásáig . . .

A tündér most már mindent tudott. Az öreg csak egyszer akarta még zavarni merengésében, akkor, midőn megtudakolta azt a helyet, ahol az ifjú örökre elszenderült.

A tőporódott, zivataros életet átszenvedett aggastyán fölemelte nagy, üveges, könyvtől ázott szemét, megmutatta a temető irányát s azzal ismét átengedte magát tépő kínjainak — s mire lekiállapota visszanyerte előbbi nyugodtságát, a szerelmes szívű szírén már eltűnt a messzeség homályában.

* * *
(Vége köv.)

A város közgyűlése.

Csáktornya város képviselő-testülete május 29-én Petrics Ignác városbíró elnöklete alatt, látogatott rendkívüli közgyűlést tartott.

A gyűlés tárgyai következők voltak:

1.) Elnöklő városbíró bejelenté, hogy a város és villamvilágítási-társaság között kötött szerződés értelmében egyes lámpások hiányos világítása miatt a társaságot 50 frt 35 kr-ra rugó bírsággal sújtotta, mely ellen a társaság igazgatója, Baron Lipót felebbezést jelentett be.

A képviselő-testület a felebbezést elfogadja s az alispáni hivatalhoz elintézés céljából a maga megjegyzéseivel fölterjeszti.

2.) Mintán a közszégi sírásó meghalt, a teendőköt azóta felesége végzi, ki ellen többféle kifogások merültek föl, városbíró előterjesztésére a közgyűlés elhatározza, hogy férfi sírásóról gondoskodik.

3.) Városbíró több kérvényt terjeszt elő, melyben egyes csáktornyai polgárok segélyt kérnek a várostól.

A közgyűlés városbíró véleményezésére kijelenti, hogy a kéréseknek nem tehet eleget, mert orvosi bizonyítvánnyal nem igazolták, hogy munkára képtelenek s mivel a költségvetés ebben az irányban annyira megvan már terhelve, hogy újabb segélyeket e czímen ez évben többé meg nem szavazhat.

4.) Az óvó-egyesület megkeresésére egyhangulag elhatározza a képviselő-testület, hogy a fiók-óvó intézet elhelyezésére 200 frt évi segélyt utalványoz ki az egyesületnek.

5.) Az 1898-ik évi városi költségvetés egyes tételét ellen kifogásai vannak a megyei számvétségnek, a mennyiben azok lényegesen eltérnek a tavalyaiktól; valamint a közszégi pótdadó %-jának kiszámítása ellen is megjegyzéseket tesz.

A közgyűlés a tételekre névze az információtól megadja s a %-ot kívánt módon számíttatja ki.

6.) Eperjessy Sándor nagy-kanizsai ügyvéd, a Hirschel és Bachrach-czég jogi képviselője átiratot intézett a városhoz, a melyben kijelenti, hogy a Soukup és Lányi-fele fölülvizsgálati számlákat el nem fogadja, hanem a cég által beadott lezároláshoz ragaszkodik. Hogy azonban a fölmerült differenciákat kiegyenlítsenek, határnapot kér a város részéről kifizetni, hogy pör kikerülése céljából ez békés uton eszközölhető legyen.

A közgyűlés Prusatz Alajos előterjesztésére határozatilag kimondja, hogy a laklanya-bizottság erre vonatkozólag írásbeli jelentést adjon be.

7.) A szepítő-egyesület panaszt emelt a szolgabírósnál, hogy a Szük-utca lakói a szennyvizet az utcára vezető árokba folytatják, s kéri, hogy ez nekik megtiltassék.

A szolgabírói hivatalnak átiratára a képviselő-testület elhatározza, hogy a Szük-utca csatornákkal láttassék el, azzal a megjegyzéssel, hogy a költségek felét az utca háztulajdonosai viseljék.

8.) A járás-szolgabírósa figyelmeztette a várost, hogy egy miniszteri rendelet szerint a bucsukor való elárúsítás eltűnt, ajánlja e végből, hogy a város ehhez alkalmazkodjék, vagy pedig kérelmezze illetékes helyen, hogy a bucsu vásárjellel ruháztassék fel.

A közgyűlés utóbbit elfogadja, hogy a kereskedelmi miniszteriumhoz folyamodik, hogy az aug. 2-ki bucsut vásári jellel lássa el.

9.) A városbíró előterjesztésére ugyancsak a kereskedelmi miniszteriumhoz kérvényt terjeszt be a város, hogy a Csáktornyan megtartott u. n. Terézvásár napja, mely a hivatalos vásárjegyzékben az október 15-ét megelőző hétfőre van kiírva, október 13-ában állapíttassék meg s a jegyzék e szerint kiigazítsassék és publikáltassék.

10.) A városbíró előterjeszti a város tulajdonát képező földek bérbeadására vonatkozó árverési jegyzőkönyvet.

A közgyűlés az eljárást tudomásul veszi.

11.) Városbíró indítványozza, hogy Csáktornya városa hazafias intencióból a város nagynevű szülöttjének, gróf Zrinyi Miklósnak, a költőnek, szobrot emeltesse s ennek foganatosításra bizottságot válasszon, mely a tervet kidolgozza s az országos-gyűlést az eszme megvalósítására megindítsa.

A közgyűlés helyesli az indítványt, azt lelkesedéssel elfogadja s egy 12 tagu nagybizottságot választ meg a városbíró elnöklete alatt.

12.) Morandini Bálint kifogásolja, hogy a város polgárai a Zrinyi-külvárosi s a helybeli legelőkről kavicsos földet szabadon elvihetnek, miáltal a legelő egyes részei tönkretételnek s talajvízes gödrök keletkeznek azon. Indítványozza, hogy ez nekik megtiltassék.

A képviselő-testület az indítványt elfogadja s kimondja, hogy a kavicsotrást eddigi területén a jövőre névze megszünteti s erre a célra a dráva-szentiváni vagy szent-ilonai határban megfelelő legelőrésztet vásárol, hogy a polgárság kavicsot onnan hordhasson. A véleményes jelentés megletelel az előjárásig bizatik meg.

13.) Szakonyi Zsigmond mérnök indítványára elhatározatik, hogy a város legelőinek mélyebben fekvő részei befásítottatnak, hogy a különbözettek idővel a lombhullás folytán kiegyenlítsenek; s átiratlag értesíti Mayeresák Gyula csáktornyai lakost, hogy a város semmiféle felelősséget nem vállal a jövőre az iránt, ha a patak vize folytán telke annyira alámosatnék, hogy háza ez által esetleg kárt szenvedne.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Szobrot Zrinyinek.** Az az általános áramlat, melyet országszerte van alkalmunk észlelni s melyet ő feltevének a királynak nagyon is ismert elhatározása a 10 szobornak ajándékozása által csak fokozott. Csáktornya városának polgárságát is fölmelegítette. Csáktornya városa is elhatározta, hogy régi várának falai között egykoron születte nagy hazánkfiának, Zrinyi Miklós grófnak emléket meg fogja örökíteni, a városnak egyik terén fölállítandó emlékszobor által. Hogy Zrinyi Miklós gróf mint hadvezér, szónok s első sorban mint költő mily kiváló alakja volt történelmünknek és irodalmunknak, nem e hir keretébe való, de az kétségtelen, hogy a város képviselő-testülete, mikor határozatát hozta, nemcsak a város, de az ország hátláját is kiérdemelte, mert Zrinyi fenségességét sehol semmiféle emlék nem hirdeti, s mert az múlt nem, csakis Csáktornyan állítható fel. A mikor tehát a város új biráját, működése kezdetén, ily szép hazafias indítványnak megtételéért s a képviselő-testületet annak elfogadásáért üdvözlőnk, abbéli ohajunknak adunk kifejezést, koronázza siker nemes elhatározásukat, legyen törekvésök lobogó láng, mely bevilágítva a multak dicsőségébe, hazaszeretetet s magyar

érzést hirdessen itt a határszélén! — A város képviselő-testülete, a hogy erről a város közgyűléséről megírott cikkünkben megemlékezünk, Petrics Ignác városbíró indítványára a város képviselő testületéből egy 12 tagú nagybizottságot választott, mely következő tagokból áll: Alszeghy Alajos polg. isk. tanár, Benedikt Béla kereskedő, Mincsek Melchiasdesz h. plébános, Molnár Elek urod. ügyész, Morandini Balint építész, Pálya Mihály polg. isk. igazgató, Petrics Ignác városbíró, Szilágyi Gyula urod. titkár, dr. Schwarz Albert orvos, Tóth István urod. tisztartó, Ziegler Kálmán kir. közjegyző, Zrinyi Károly kép. tanár. A nagybizottság, mint halljuk, legközelebb már megalakul.

— **Kinevezés.** Bunyák József galambosi segédjegyző a helybeli szolgabírói hivatalhoz díjnokká neveztetett ki.

— **Kitüntetés.** Lapunk megalapítója, Fischel Fülöp nagy-kanizsai könyvkiadó cézét, az ezredéves kiállítás igazgatósága a könyvkiadás terén szerzett érdemei elismerésül, elismerő oklevéllel és kiállítási érdemmel tüntette ki.

— **Kinevezés.** Bratkovics Henrik Frigyes csáktornyai illetőségű, új-gradiskai államvasuti díjnokot az államvasutak igazgatósága irodalmszaki nevezte ki s a kis-czelli főmérnöki hivatalhoz osztotta be.

— **Irnokok választása.** Csáktornya városa f. hó 2-án megtartott rendkívüli gyűlésében a városnalszervezett s pályázat útján kiírt két irnoki állást betöltötte. A pályázat határidején belől két pályázó jelentkezett, Hartmann Adolf és Hegedűs János. A közgyűlés mindkettőt, kik ez állásokat megelégedésre már eddig is betöltötték, egyhangúlag megválasztotta, illetőleg állásukban megerősítette.

— **Eljegyzések.** Selinger Károly helybeli lakos jegyet váltott Steinberger Samu domásineczki kereskedőnek leányával, Fani kisasszonnyal. — Fürst Jenő alsó-lendvai kir. járásbírói hivatalnok eljegyezte Bek József alsó-lendvai lakosnak leányát, Vilma kisasszonyt.

— **A fiók-óvó-intézetnek** tervbe vett fölállításáról megírtuk multkor, hogy a kormány leiratára a kisdudóvó-egyesület elnöksége a várost kereste meg átiratilag, hogy az állami költséggel fölállítandó fiók-óvó-intézet elhelyezésére lakásról gondoskodjék. A város képviselő-testülete, a miben egy perczig sem kételkedtünk, ez esetben is nemesen járt el, mert mult hétfőn tartott rendkívüli közgyűlésében egyhangúlag teljesítette óhaját s elhatározta, hogy helyiséget nem ad ugyan, de erre a célra évi 200 fitot bocsát az egyesületnek rendelkezésére, azzal a kikötéssel azonban, hogy abba csakis a Csáktornya területéhez tartozó községek kisdudói járhatnak. Ez most mellékes dolog, a mihez az államnak is lesz szava; de a fő az egészben az, hogy a fiók-óvó-intézetnek a sorsa ezzel el van döntve. A város nagylelkű elhatározásából kifolyólag az egyesület most már tovább tárgyalhat a m. kormányval, melynek föltétele a város verdiktjével el lett fogadva, s így az intézet fölállításának mi sem áll többé útjában.

— **Tanitóválasztás.** A nagy-kanizsai közs. iskolához s. tanítóul Amtmann János okl. tanítót, a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet volt növendékét választották meg m. hó 30-án.

— **Színészet Csáktornyan.** Ágh Aladár színigazgató társulata e hó 8-án kezdte meg színi előadásait Csáktornyan. A társulat át-

utazásban van s kizárólag 12 előadást tart városunkban. Bérelni lehet a 12 előadásra 8 frtjával körszékelt, 6 frtjával zártszékelt Miskolczy László titkárnál a Zrinyi-szállodában. A bérletbe szinre kerülő darabok sorrendje: »Leszámolás« (népszínmű), »Apórok« (vigjáték), »Csalj meg édes« (bohózat), »Trylly« (hypnotikus színmű), »Gyimesi vadvirág« (népszínmű), »Becsületbíró« (színmű), »Kis lord« (életkép), »Keresd a szived« (színmű), »Gyerekkasszony« (népszínmű), »Nióbe« (bohózat), »Czigány mint földesúr« (népszínmű), »Ördög mátkája« (népszínmű). Ajánljuk a 20 tagból álló júnevü társulatot a közönség figyelmébe!

— **A korcsolya-egyesület** az első fagyra máris életelt adott magáról. Értesítést küldött szét a városban, melyben értesíti a korcsolyázókat, hogy pályáját a Zrinyi-vár mögött az idén is helyreállítja, s hogy az ehhez megkívántató előmunkálatokat már fogafaloztatta. Fölhívja egyúttal a belépni szándékozókot a tagság-ívének aláírására. A felvett tagdíja 3 frt, a családjegy 3 személy után 4 frt, több személy után 5 frt, a tanulók 1 frtot fizetnek. Az egyesület élén Hajós Ferencz dr. ügyvéd áll mint elnök, a pálya gondozója Nagy Elemér gazdatiszt.

— **Új helyierdekü vasut.** Az Alsó-Lendva és Nagy-Kanizsa közt létesítendő helyierdekü vasut tárgyában a napokban gyűlést tartottak Letenyén. Ezuttal elhatározták, hogy segélyt kérnek a megyétől s egyúttal bizottságot is választottak, mely az ügyet a nagy-kanizsai érdekeltséggel megtárgyalja; a községi jegyzők és bírák meg főkérettek, hogy a törzsrészesvények jegyzése czéljából a községekre hassanak s az eredményről az év végéig jelentést tegyenek. Állomásokul Szepetk. Tót-Szent-Márton, Becsehely, Letenye és Dobri jelöltettek ki, Petri, Vente s Aligvár meg radikál állomásokul szemeltettek ki.

— **Állandó vál. gyűlés.** Zala-vármegye állandó választmánya a f. évi deczember hó 13-án s folytatólag tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlésben fölvendő ügyek tárgyalásának előkészítése czéljából deczember hó 4-én d. e. 10 órakor Zala-Egerszegben, a vármegyeház gyűléstermében gyűlést tartott.

— **A letenyei szöv. önszegélyző-egyesület** újabb öt évre alakult meg ismét a mult heten. Elnöke Filtpics János, elnök Merkli Antal lett. Könyvelőnek ismét Glósz Géza, penztárnoknak Vesel Manót választották meg. A választmányba 7, a felügyelő-bizottságba 5 tag került.

— **Eltűnt bíró.** Perlak lakosságát nem csekély mértékben tartja izgatottságban Matuska Péter dr., odaváló kir. aljárásbírónak esete, ki mult vasárnapról hétfőre forduló éjjel állomásáról nyomtalanul eltűnt. Hogy főnökenek se tett jelentést eltávozásáról, sokakban az a gyanu támadt, hogy a bíró talán szerencsétlenségnek esett áldozatul.

— **Betörés.** Szabó Imre dráva-magyarádi (Ternovecz) v. ndéglős kárára mult hó 22-éről 23-ikára forduló éjjelen ismeretlen tettesek betörték s elloptak 90 frt készpenzt, 8 üveg pálinkát és 1 bödönt tele disznózsírral. A betörőket szorgos kutatás daczára mai napig sem tudták kinyomozni.

— **Sertésvész.** A földmívelésügyi-miniszterium jelentése szerint a sertésvész vidékünkön ez idő szerint: VIII. hegykerületben és Újudvaron, továbbá Kerka-Sz.-Miklóson, Páka és Kányaváron lépett fel.

— **Leégett gőzmalom.** Lentiben — a hogy onnan értesitenek, m. hó 28-án az oltani Szántó-féle gőz- és fűrészmalom ki-

gyulladt. Az összes berendezés, továbbá vagy 600 métermázsza gabona is odaégett. A kárlt 30.000 frtra becsülik.

— **Az első hó.** Tél apó megrázta üstökét s az apró hóhelyek milliói és millió számra szállingóztak a kavargó felhőkkel lefelé, hogy a föld kihűlt testét téli takaróval ellássák. De a gyermekek nagy szomorúságára ezeknek a hóhelyeknek is csak az a sorsuk jutott, a mely a katalinnapi haavzásnak volt az osztályrésze, a tisztavirág életére voltak kárhoztatva, az eső levében fölívódtak s a házfedeleket borító vékony hórétegen kívül csak az utcák loccs-poccsa hirdette, hogy tél apó kedden viradóra beköszöntött. A hó, legalább a városban, azóta már eltűnt, de a hőmérséklet a fagypontra alá szállott, öröme a korcsolyázóknak, kik sport-szenvedélyüknek ez évben elég jókor hódolhatnak.

— **Népesedési statisztika.** Születtek: Legin Teréz, Csérep Mihály, Modlicz Teréz, Novák Mária, Sopér Teréz, Zserjáv (h. sz.), Pál Ferencz, Toplek Mária, Vehtersbach Antal, Gutlerman Ferencz, Vurucics Ferencz, Lelek Teréz, Jágecz Ferencz, Ermencz Gusztáv, Bednyács Ferencz, Kovács Zoltán, Székely Tivadar, Novák Imre, Zidarics János, Zsuidarics Ferencz, Ivacsics Hedvig, Prager Mária, Zsganez Ferencz. — Meghaltak: Bisztróvics József (43 é.), Szalon Jakovina (4 h.), Belez Imre (73 é.), Sebő Aladár (2 1/2 é.), Vurucics Ferencz (8 n.), Horváth Ferenczné (33 é.), Básek Pál (66 é.), Raizer Mártonné (78 é.), Klika Jusztina (39 n.), Zsganez Ferencz (6 n.), Braticsk Elek (4 é.), Lukács Katalin (4 é.), Horváth Antalné (39 é.), Prszlec Mária (46 n.), Tkalcecz József (74 é.), Zsízsek Lőrincz (38 é.), Zsuidár István (2 n.), Hernstein Gyula (53 é.), Koczián Teréz (13 é.), Santek Mihály (2 h.), Zselics János (10 h.).

— **A m. kir. szab. osztályorsjáték sorsjegyei kaphatók Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornyan.**

»Zalavármegye az 1848/49-iki szabadságharcban« című 176 lapra terjedő — most különösen érdekeltő — munkából meg kapható néhány példány. Ötven évvel ezelőtt hogy miszerre volt Zalának és fiainak a nagy drámában, ezt kapja részletesen megírva a könyvben az érdeklődő 1 fitért Novák Mihály szerző-kiadónál Andrásfidán, u. p. Zala-Egerszeg.

— **Késmárky és Illés.** Budapesten a leghiresebb czégek egyike, Kossuth Lajos utcai 2 üzlethelyiségét összepontosította a külön e célra épült 12-ik szám alatti látványosság számba menő áruháza. Félreértések kikerülése végett megemlítjük, hogy a régi híres »Kerepesi Bazár« nagy raktár-helyiségei továbbra is fennmaradnak, sőt meg is nagyobbitattak.

— **A gyermekbetegségek keletkezésének** megátolhatása abban rejlik hogy a gyermek oly edzett és erős ellenálló képességét kifejti szervezettel bírjon, mely a baj esiráját fejlődni nem engedi. Különféle ezt zélző gyógyszerkészítmények vannak forgalomban, de általánosan tudott dolog hogy csak egyetlen szer létezik, mely a hozzá fűzött várakozásnak minden tekintetben megfelel; s e szer a csukamájolaj. A gyermekek a közönséges csukamájolaj bevételeitől undorodnak, s ezért nagyon hézagpótló a Zoltán-féle csukamájolaj melynek sem ize sem kellemetlen szaga nincs s gyermekek, valamint felnőttek szívesen veszik be. Főraktára Zoltán Béla gyógyszer-tárában, Budapest, V. Nagykörönä utca 23. szám, ahol üvegenként 1 fitért kapható.

Felöl szerkesztő: Segéd-szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF ZRINYI KÁROLY.
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika u Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel** Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: u svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Nekaj iz gospodarstva.

Štalske regule.

Vežda, kad se primiču hladni dani, treba da gospodari posvete više pažnje stajam, zato im preporučamo, neka se po mogućnosti drži ovih regulah:

1. Brini se za to, da bude u štali navěk čistoga zraka i da bude ravnomjerna toplina između 15 do 19 gradušov C. ili 12 do 15 gradušov R. Obedvoje neobhodno je potrebno za zdravje blaga (marhe).

2. Drži štalu navěk u redu i čuvaj ju od nesnage, pobeli ju vapnom, nastoj da se mokrača (scalina) redovito očedjuje, drži čist pod i jasje, ter gledaj, da je ležišće ze marhu prestrano i udobno.

3. Štala ima da bude svēta, nu neka ne padaju nuter sunčani traki, i neka nije prejako svēto, ar se onda životinje uznemiruju.

4. Drži navěk marhu u čistoći, premēnjaj večkrat nastelja i čisti marhu (s česalom i kefom), ar samo tak more ostali zdrava, barataj prijazno za živinčotom; ako je moguće neka se svaki dan gible marha po frižkom zraku, ar to je potrebno za zdravje a osobito hasnovito za voznu marhu.

5. Vsa dela vu štali, kak čišćenje, kranjenje i dojenje, nek se obavija mirno i pomogućnosti na vėk vu isto doba (vremena).

6. Ne rabi sredstva proti betěžnoj marhi, koja bi ih mučila, ter odstrani betežno živinče od ostale marhe.

7. Družina, koja beteguje od kakve priljepčive bolesti (belega), nesmeju pod nikakov način obavljati kakov posel vu štali.

8. Nedopuščaj trgovcem, mesarom itd. da ti hodaju vu štalu, da nebi donesli kakvu kužnu bolest (betega) na tvoju marhu, a ovo vrēdi osobito onda, ako vladakakova pošast (kuga beteg) na marhi vu istoj okolici.

9. Čuvaj hranu na čistom mjestu i odstrani iz nje vse škodljive i nečiste stvari.

10. Davaj hranu vu manjših obrokih, ar onda bude marha slajše jesti.

11. Odabiraj hranu navěk tak, da su hranive stvari vu celoju hrani razmjerno razdeljene, jer tim bude se bolje izrabilo hranive čestice ar krivi razmjer pomenjšava uspjeh, a tulikajše je krivo baratanje razsipnost.

12. Krave dojnice treba hraniti bolšom, jakšom hranom, stelne krave neka se hrane mertučljivo.

13. Premēnjanje hrane nek se neobavija pregusto, ar vsaka nagla prememba hrane škodljiva je za marhu.

14. Neupotrebljaj nigdar sredstva, koja siliju na izdašnju proizvodnju mljeka, niti takova, koja nukaju na preobilno pitvinu vode, ar to obedvoje škodi zdravju životinje.

15. Davaj marhi redovito sol.

16. Voda nek je dobra, čista, a po zimi nek ne bude prehladna.

17. Glavni uvjet kod mljekarstva je čistoća. Drži zato posudje za mljeko vu najvećoj čistoći, navěk na frižkom zraku, a nigdar vu štali. Očisti vime pred dojenjem. a isto tak treba pažljivo oprati ruke.

18. Doji pažljivo, da nezrukujesh dojnice boli; ali podoji zevsema, ar poslednje (zadnje) mljeko je najmastneše, a slabo podojenje pokvari kravu.

19. Precedi odmah mejeko črez dobro čedilo i iznesi ga kaj predi iz štale,

20. Razhladi mljeko odmah, ali nē vu štali; čuvaj ga vu čistom zraku.

— Krave se moraju dojiti po najvećim miru i pažljivosti, pri čem valja paziti, da se živinče ne muči. Važno je za zdravje dojnice, da se vime dobro izprazni. Večkrat su krave pri dojenju nemirne i uzkračaju (nepustiju) mljeko zrok ovomu razumljiv je vu prvo vrēme, kad se odbija tele, ar krava hoće da za nju (za tele) sačuva nekaj mljeka; ako se potli pojave takovi slučajevi, onda je krava betežna, ter siljenje nemre pomoći, da dade više mljeka i da bude mirna. Na dan nek se tri put doji ona krava, koja daje malo mljeka, nek se odmah proda.

— Za foniranje vuših pri marhi, preporuča se vrlo jednostavno, vu kojem ne ima otrova (gifta), a to je mješavina od petroleuma i sopuna. Vzne se 125 gramah navadnoga tvrdoga sopuna ter se to skuha vu 2½ litre deždjevice (vode iz deždja). Kad je to včinjeno, onda se ta kipuča voda sopunjača vlije vu posudu, vu kojoj ima do 5 litrov petroleuma. Ta se smjesad meša dobro 4 do 5 minut. Ka se to ohladi, spodobno je hladnetini. Želimo li onda zmešanje upotrebiti, razstopi se jeden děl te krute stvari vu devet delov vruće vode, pak se tom raztopinom s kefom ili pere s komadom platna, umočenim u raztopinu, dotično marše. Ova zmešavina fonda vsakoga zareznika (vuš i druge nesnage pri marhi), koga se dotěkne, — a neškodi kozi niti dlaki.

Delovanje povrtelja na zdravje.

Jeden amerikanski doktor veli, da sok od mrkve ublažuje čud ter umiruje razdražljive živce (nerven); od grašića i leće čovek bude debel ter bude vesel; usuprot (protivno) da repa zrokuje mršavost i turbnost, a zeleni grah (fažulj), ako ga čovek duže i više jede, radja razdražljivost i srditost.

Neznamo koliko je vu tom istine; nu to znamo da vu glasovitom francezkom kupališću vu Vichy-u, gde se vraćiju gosti gorskom vodom, neima obeda niti večerje prez pune zdele kuhane mrkve.

Neznamo, da li se od leće deblja, nu znamo, da hraneć se duže vremena repom, čovek omršavi i postaje zlovoljan. Vu tom nas utvrđuju (dokažuju) Englezi, koji jedu vnooga repe, pak je za istinu medju njimi velika rēdkost debel čovek. A zna se i to, da Englezi nisu baš preprijazni povoljni ljudi.

Neznamo za izvjestno, ni to, da li od zelenoga graha (fažulja) postaje čovek srdit; nu to znaju horvati vsi, da od boda, ako ga se puno jede, čovek dobiva nevugodno dihanje; a i češnjak čini, da čovek smrdi drugi dan vnooga gorše, nego li onaj da kad ga jede.

Celer je nesumnjivo dobro vračstvo od kostobolje i trganja vu telu, nu nije zdrav za oči, ter ljudi koji jedu puno celera beluju gusterkrat s vužganja očih.

Zelje od rinskih se vremena opaža jako za vračstvo hranom; najpače od prsnih betegov. Kiselo zelje dobro namaženo ili slaninom, ili uljem preprēči pijanstvo; nu bude prvlje istina da to čini ona slanina ili ulje, ar je dokazano, da se neće tak skoro opiti čovek, koji je prije jela popil zlicu ulja. Nu denes, kad je vino skupo, ne treba s te strane zelje s uljem preporučivati, a zvun toga spameten se čovek ne opija.

Šalata vsake fele i glavata i pernata smatra se od negda hranivom, kaj vmiruje krv i čisti. Ud ostaloga biljevnoga hraniva, kuruza je jako zdrava, ter jači čoveka. Hoćete li, da se pomogne djevojka, koja se je blēduboljom posušila, dajte njoj čim joj se želudac oporavil, vsaki dan kuruznoga kruha ili kuruznu kašu.

Premalo se napokon znade za vračstvo listja orehovoga, od kojega se osuši, delati teha, vrlo dobro vračstvo proti škrofulam.

Priredil: **Glád Ferencz.**

Z A B A V A

Bedak ima sreću!

»Dečko, liepi nisi, ali bedast dosta!« rekel je Hajdinjak svojemu hižnomu pastiru Miškecu. Miškec to nije prav razmel i nije znal, kaj Hajdinjak tim hoće reći, ali mu je ipak bilo drago, da je bar nekaj.

»Proti bedastoći neima vračtva!« rekel je Hajdinjakov kučni sluga, i tim opet nekoga drugoga nije mislil, nego Miškeca.

»Da bi te bedastoća bolela, ti bi ciele dan moral kričati!« rekla je Hajdinjakova služkinja Jana pastiru Miškecu, kada je znal iz paše domov dojti i se tužiti, kak mu je danas šekica vušla ili kak mu je bik črlenoga rubca raztrgal.

»Je, — pak recite mi, jeli pak je Miškec tak strašno bedast?«

»Dečko je jedno malo prismudjen!« — veli sluga — »ali drugač je dobar droždjek.«

Kada Miškec ov odgovor čuje tak mu je to tak drago, da se od veselja skoro plače — jer je ipak nekaj, pak makar i droždjek.

Takov anda je Miškec i on je ves zadovoljan, kada u jutro svoju čredu na pašu tiera i bičom puca — to je i jedino, kaj dobro zna i kaj niti sluga tak nezna.

Po malo je Miškec i u lieta došel te te probal iz pipe pušiti — i to mu je pošlo za rukom.

»No, to ti se pristoji!« — je sluga rekel — »kada imaš pipu u ustih, onda barem neizgledaš tak bedast!«

To je Miškeca strašno veselilo i on je pipu skoro celi dan imal u ustih, dok mu Hajdinjak nije rekel, da je pipa pri dielu čovieku na putu; u nedelju bidosta vremenena imal za pušiti, a tim bi si i duhana prišparal. I to je Miškecu bilo prav, te je od sad samo po nedeljah pušil.

Ali sad je dečka na jedan krat pričelo drug srbeti; on jedan krat slučajno pogleda u zrcalo — ho, ho! dečko, em nebude valjda opet kakova bedastoča? — No, kaj je pak to na jedan krat? — Miškec se malo požari — kaj to pod nosom raste nekakova dlaka — em valjda nebudu iz toga mustači: — I baš da bude nekaj takovoga! I ta stvar pod nosom se sve bolje razvija, a Miškec već počme negda po negda tu stvar frkati,

Takovi mustači su po gospodski, misli si Miškec: jeli bi om to slobodno nosil? — zapita jednoč slugu, koj je u tih stvarih bil sveznajuči. Sluga mu je odgovoril, da mu radi mustačov nitko nikaj nemre, ali da se takova stvar jednomu pastiru ipak nepristoji.

»Ali ja nisam kriv, da da mi to raste!« — veli siromak Miškec i postane ves žalostan.

Sluga sed jedno malo premisslava i onda veli! »Hm — to je istina, da proti tomu nikaj nemreš — ali za mustače si prebedast!« — Stim donese sluga zdelu s malo vode i sopuna te pričme sopnicu delati, skojom Miškecu celi obraz namaže; kad ali vzeme u ruke britvu i hoče šnjom Miškecu pod nos, skoči ov iz stolca, kak da ga je škorpion vpičil; on slogi neveruje, jer bi mu stini nekolikimi dlačicami uogel i cielu vustnicu odrezati, raši nek dalje rastu. I izbilja mustači su do znamenitosti zrasli.

Sad si je Miškec mislil: Pušiti znaš, — mustače imaš takaj — sad buš već slobodno, pucu rad imal. I kad je tak na paši mislil, frkal si je je pri tom mustače, te mu se je i vidlo, da je sad spametneši.

Sad mu veli jedan krat Hajdinjak: »Čuješ Miškec, em baš nije grehoča, ali za jednoga pastira se takovi mustači ipak nepristojte, jer ako čoviek hoče, da budu mustači u redu, tak je mora svaki čas keficom gladiti i mazati, a ktomu sluga neima uvijek vremenena, to je više za gospodu. I kajti ti k-tomu neimaš vremenena; koj si uvijek pri dielu, tak anda iz toga neizide nikaj pravoga, a kakov skosmani mačkinji rep pod nosom je na špot tebi i cielomu poljodeljskomu stališu!«

Gazda neima krivo, misli si Miškec, em mi je i onak to cielo dlačje samo na zadiev. Stim vzeme škarje te si je liepo odreže, da bu jedan krat mir. Sad si jedno malo premisslava, kad već s mustači nije

nikaj, jeli se nebi na koju pucku zmisli, koju bi mogel i smel rad imati. I stim premisslavanjem je prošlo vrieme, su prošli i tjedni.

Na fašensku nedelju ide Miskec na muziou k-Praškoviču tam pri križu i proba plesati; onak nekak na pol je išlo, i njegova plesačica Blažinčičeva Trezika se je zojim dosta dobro zabavljala.

»Čuješ Trezika« — veli na jedan krat Miskec — »kaj bi bilo — hm — ti se meni dopadaš!« . . . i pri tom si frče mustače.

Trezikin odgovor je: »Hm!« i malo posmiehka k-tomu.

Sad pak bi ja ipak rad znal, jeli pak je Miškec izbilja tak strašno bedast. Ov »Hm« i posmiehak Trezikin je on odmah razmel. Pri Marici u kuhinji je odmah pun tanjer Kraflinov Treziki kupil i stim su se još za dana odpravili domov. — Sad Miškec puši, ima mustače i po mogućnosti se je pobrinul za pucem.

»Malo bedasto govoriš Miškec« — mu je jednom prilikom Trezika rekla, »ali, drugač te je moći trpeti!«

Zaradi toga malo bedasztoga govorenja, — misli si Miškec, — to znadu i drugi — ali, da ga je moći trpeti, to ga je strašno veselilo, jer svakoga ipak nije moći trpeti, a da pak njega baš Blažinčičeva Trezika more trpeti, to je dvostruko vriedno, jer i on Blažinčičevu Treziku more dobro trpeti.

Zatim je po malo i protuletje došlo; Miškec je po nedeljah svoju pipu pušil i Treziku iz cirkve domov sprovadjal; mustači su u to vrieme sakramenski zrasli.

»No, sad imaš tak daleko sve« — rekel je mu sluga — »samo ti još nova ladička za mozdjane fali.«

Dakako, da bi si Miškec i to hotel dati napraviti, kad bi znal, tko to zna delati i zato zapita slugu: tko to zna delati? Sluga ga pošle k tišlaru, — a to je baš bilo 1-a Aprila, — tišlar već od prijje zna, kak s Miškecovom glavom stoji, te se i odmah znajde, da je Miškec postal 1-a April. — »Moj dragi Miškec« — veli stari tišlar — »za takovu moždjansku ladičku su mi se baš deske zišle, dok one dobre dobim, dobiješ i ti novu skatulu u lubanju.«

»Ali na skoro!« — veli Miškec i otide domov.

Drugo se s Miškecom u to vrieme nije nikaj osobitoga dogodilo. Sad na jedan krat dojde zadnji April, to je dan, prijje 1-a Majuša. Hop, misli si Miškec, kaj bi bilo s Filipovkom (Maibaum — to je drvo, koje 1-a Majuša nekoji kroz noč drugim pred kućom zasade i znamenuje nieko štovanje). To je jedan krat ipak bila pametna mišel; Treziki Filipovku posaditi — veselje bi sigurno imala!

Miskec si obuje svoje nove visoke čizme i hoče po Filipovku u šumu iti — je, ali vkoju šumu? — Siromaški pastir neima tak lahko gde šumu! To je Miškecu bilo jasno kak sunce; on, kuliko goder je mislil, tak se nije mogel odmisli, da bi on gde kakovu šumu imal. Ali Filipovku na svaki način treba. Sluga, koj sve zna, bude i to znal mu tolača dati, — misli si — i njega zapita,

»Ako imaš pamet« — odgovori mu sluga — »tak otideš jednostavno u Blažinčičevu šumu, tam ima Filipovkah više nego ti je treba!«

Miskec se sad nad slugom začudi, koj ima uvijek tako zmožne misli. Skoro se je

po čelu šakom vudril, da je još uvijek tak bedast i da mu to samomu nije na pamet došlo. On si vzeme svoju ostru kusturu i otide u Blažinčičevu šumu po filipovku. I dok putem ide, dojde mu najedan krat nekaj na pamet i on veli sam sebi; »Ali to je opet nekaj bedastoga, šuma je Blažinčičeva, tam ja sad vzemem filipovku i postavim ju na njegov krov, jer imam njegovu kčer Treziku rad; ako bum kada Treziku ženil, tak postanem Blažinčičev zet, onda bi se baš moglo dogoditi, da bi ta šuma mene dopala, — em onda bi ja bil sam sebi tat! — Eh nek bude kak hoče, em nikaj ne dojde van iz rodbinstva!« Ova zadnja misel je prevagnula i on otide nutar u šumu.

U Blažinčičovi šumi su liepa drvešca i med njimi si Miškec jedno izabere. On spukne iz žepa kusturu i pričme jendo rezati. Ali stebelce je odzdola malo debelo i bude malo vremenena koštalo; Miškec si anda zapaši pipu, da mu bude krajše vrieme.

Ali tu pak nek ipak odmah strela nutter vudri! — Dojde ti baš sad stari Blažinčič i gledi jedno vrieme odzad Miškeca, kak mu šumu kvari, a onda veli: »O ti prokleti Miškec! — Pak još k tomu i liepo puši, kak da je ciela šuma njegova, — jeli mi buš taki prestal, Miškec!«

Gde su sad Miškecove misli, da se nemre znajt? Podjednom čuje nekoga za sobom govoriti i samo dalje reže filipovku, — jer si od same bedastoče nemre pomoći.

Sad ga Blažinčič prime za vuh, Miškec se prestraši, te te se plaho ogleda. — No, toga nije bilo treba, misli si, da me je sad Blažinčič nasel u svojoj šumi — to je opet nekaj prebedastoga.

»Da nisi tak bedast, kak jesi, ja bi ti nekaj drugo napravil« — veli sad Blažinčič ozbiljno — »to drveće si vzemi i odnesi domov, ali da mi već niti jedno neodrežeš, em je to škoda, em je to grehoča!«

Ov govor si je Miškec zapametil i nije više rezal. Ovo odrežano si je domov odnesel. Da ga je pri tom poslu baš sam Blažinčič vlovil, nije mu bilo baš po volji, ali sad se tomu već neda pomoći.

Domaj je na drveće kaj kakve pisane papire sprivezal, modre, žute i čerlene i tak drveće nakinčil. I kak je nastala noč ide Miškec s filipovkom prek k Blažinčiču te se na okolo zgliedava, jeli ga mozbit tko odkud nevidi, jer to opet nebi bilo potrebno. Sad hoče odzad na štalni krov gore splaziti, ali se posmekne i zadnjom stranom tiela lupi na zemlju; kod toga sanjkanja si je i hlače podrapal. Sad tu sedi i svelikemi čizmami na nogih na krov plazil; on si sad čizme zuje te je liepo metne pod stieniu; sa filipovkom sada plazi gore na krov bosonog — i dobro je išlo.

Ali velikih huncet je sluga — jeli on nemora imati svigde svojega nosa poleg! Liepo po tiho je za Miškecom se šulal, pak se je onde u blizini skril; hotel je siromaka opet malo dražiti.

Gore na krovu, na špici, sedi Miškec i kak miš po tiho pričvršćuje filipovku na slamnati krov, te se u sebi veseli na on hip, kad bu u jutro njegova Trezika zagledala filipovku. Dole se sluga dovleče iz svojega skrovišta napred, vzeme Miškecove čizme te se opet skrrije.

Miskec je gore dogotovil svoj posel i dole zplazil; sad si hoče svoje čizme obuti, ali njih neima. To mu sad nikak nije hotelo u glavu iti, ali to, da ih je netko odnesel, to si je moral vierovati, jer tak bedast opet nije bil, da bi kaj drugo mislil. Sve okolo

iskanje mu nije nikaj hasnilo, i već se je pričel plakati; za podrapane hlače nije puno maral, da pak bi sad i čizme bile fuč, to bi bilo malo prebadao; em druge već niti nije imal. Onoga bi rad poznal, rekel je srdlto u sebi, koj mu je čizme vkral. Kajti pak nije mogel čekati, dok bi mu on »kojega bi rad bil poznal«, čizme natrag bil doneszel, tak je moral bez čizem, bos, domov oditi.

Sad je sluga opet iz svog zakutka napred došel, Miškecove čizme si je prek pleč kak bisage obesil te je znjimi na krov odplazil Veliki huncut mora taj sluga biti, istu noć i svoj pokoj je alduval, samo da more Miškeca malo dražiti. Kad je doplazil na krov, obesil je Miškecove čizme na filipovku splazil je dole i otišel domov.

Doma je već Miškec u postelji ležal te se je za svoje nove bagarinske čizme plakal; da danas nebi opet jednu bedastoču bil napravil, moral si je priznati. Slugi je pripovedal, da mu je netko čizme vkral i pital, kaj je tu sad za včiniti?

»To se je moralo vrlo dučudnovato dogoditi« — veli sluga — »kad mogu nekomu čizme vkradjene biti, ako je ima na nogah obote, to je nekaj čisto novoga; tomu se dakako neda nikaj včiniti, ali mozbit ipak jedan krat dojde na svetlo, tko je ima. Muči samo Miškec, em se jednoč sve zezna, pak tak bude i stvojemi čizmami.« Ovak obatriven je sada Miškec ipak mogel zapati.

Prvoga Majuša u jutro idu ljudi polag Blažinčičeve kuće, ali svaki postoji i gleda na krov gore; začudjeno svaki glavom kima; filipovke je svaki već videl, ali par bagarinskih čizem na filipovki, to je bilo svakomu opet nekaj novoga.

Sad si hoće i Miškec svoje dielo poglednuti i jeli je filipovka još u redu. Ali kad ovak tam pogleda, u prvem hipu se je tak presenetil, da nije znal, jeli je još Miškec ili nije. On siromak u noći išče okolo štalne stiene svoje čizme, a one se eno na filipovki gore nišu. Kak je on te čizme gore odnesel, to mu je bila zagonetka; jeli je ih mozbit zamišljen sobom gore odnesel, bez da je znal? — To mu je sad i samomu bilo malo odviše bedasto, — no, nego samo da su tu!

Stari Blažinčić je filipovku odmah prepoznal da je iz njegove šume, a čije su pak one čizme gore, to si je mogel lahko pogoditi. »To je istina, da je taj Miškec bedast kak noć« — je rekel — »ali je pri tom dobar dečko; on je valjda mi stimi stvojemi čizmami hotel drevce naplatiti, pri kojem sem ga našel, kad je je rezal u mojoj šumi!«

Čizme je Miškec natrag dobil; i dalje o njem neznam nikaj, izvan da je potlam Blažinčičevu Treziku ozenil, iliti za ženu dobil i dobar gospodar bil; kak i na koj način pak je to išlo, da je on ipak do Trezike došel, to si nitko nije znal raztolnačiti, niti isti Hajdinjakov sluga, ali to ipak veli uvijek: »Bedak ima sreću!«

Em. Kollay.

KAJ JE NOVOGA?

Dvorske vesti.

Njezino Veličanstvo carica i kraljica Jelisava odputovala je vu jutro iztočnim ekspresnim vlakom vu Biarritz, gde bude ostala dva mjeseca. Kraljicu su sprevalili na kolodvor Njegovo Veličanstvo kralj Fe-

rencz Jožef i nadvojvodkinja Marija Valerija. — Kak nam javljaju telegramom, stigla je Njeg. kr. Visost nadvojvoda Jožef vu Wörishofen na vračenje. — Nadvojvodkinja Marija Terezija, tovaruška nadvojvode Karla Štefana, stigla je večera iz Saybuscha vu Beč.

Govor Vilhelma II.

Ovih danah izrekel ja car Nemški Vilim regrutom, koji su svetčano zaprisegnuti, sljedeći govor:

»Denešojim Vas danom pozdravljam, vojnici, kao grenadire moje garde. S tim, što ste prisegli na zastavu, kakti njemački ste muževi zakleli se na vjernost, pred samim Bogom, pod vedrim nebom, pred razpelom. Gdo nije dober krščenik, taj ne samo da nije čovek dober, već niti soldat, pak tomu nije moguće na nijeden način to izpuniti, što se od svakog pojedinca prajzke vojske zahtěva. Vaša dužnost nije lehka. Ona zahtěva od Vas samosvladanje i samoprogorenje, a to su ujedno dva najviša svojstva kršćanska. Zatim iziskuje ona od Vas bezuvjetnu pokornost volji predpostavljenih. Im vi imate pred sobom primjere iz vojničke historije. Jezere su od njih zakleli se na vjernost i održali je, pak to je zrok bil, da je naša domovina velikom postala, i da su šeregi njemi bili pohjedonosni i nepredobivi. Zaradi toga što su zakletvu (prisegu) održali, okinčene su zastave vaše včencem slave, pred kojima, kad se gde ukažu, skidaju se škerlaci, a regimente počast izkazuju. Vnogi će od vas dojtji vu izkušenje vu svojoj službi. Pak dojdete li vi kak vu nje, bilo to glade čudoredja, ili kakti vojnički obvezanci, svladajte ga s obzirom na zakletvu zastavi, pogledom na prošlost vaše regimente, svladajte ga, gledajući na sebi opravu vašu — opravu vašega kralja. Gdo včini kaj proti opravi kraljevoj, toga čekaju najtežese kaštige. Štimajte se njom, da i švėt, koji je ne nosi, s postovanjem na vas gledal bude, a koji bi hoteli proti njoj biti, da budu osramoćeni. Na vas gledaju moji dični predje iz nebesa, gledaju na vas kipovi kraljevski i nada sve spomenik velikog cara. Kad svršite službu vašu, zmislite se težkih vremena. črez koja je naša domovina prolazila, zmislite se tog, ako bi vaše delo bilo gorko i težko, budite čvrsti vu vjeri, povjerite se Bogu, koji nas nikad neostavlja! Onda će moja vojska, a nad vse drugo zapovjed moja, vura i vu taboru svoj cilj postiči. Vaša je zadaća, da mi vjerni budete i da naša najviša dobra branite, bilo to proti nutarnjem ili vaujskom neprijatelju, ter da me slušate, kad zapovėdam, i nikad me neostavite.

Izgorela fabrika.

Pred par dnevi vužgala se velika fabrika cukora vu Peceku vu Českoj. ter je požar trajal tri dni. Kvar se računa na 2 milijuna forinti. Izgorelo je 2500 meter centi gotove i 110 vagona sirove robe. Izkre od raztopljenog cukora sirove robe. Izkre od raztopljenog cukora vužgale su 10 hižah vu okolici, koje su djelomice izgorele. Telefonska sveza izmedju Peceka i Kolina je prekinuta, ar se je žica raztepile. Ljudskih aldovov na sreću nema. Fabrika je bila asekurirana, a mogla je proizvodajti 500.000 meter centi rafinade.

Směšna sudbena razprava.

Neka preštimana stara gospa vu Milanu tužila je dva trgovca zaradi prevare (vkanjivosti), ar da su njoj prodali na mět »papra« praha priredjenoga od maslinovog zrnja i poměšan s drugim škodljivimi pri-

měšani. Na stolu su stali 3 pakleci onoga praha, vsega skupa 17 kilograma. Prizvani sudbeni vještak imel je izreči svoj sud o tom prašku (prahu). Nu komaj kaj su vrečice bile odprte, razvil-podigel se prah po čelój dvorani (po hiži), vu kojoj su početi vsi štrasno kihati. Sudec nije mogel govoriti od kihanja, pisari, svedoki, obtuženiki, ljudstvo na galerijama, vse je strašno kihalo, zaradi česa se je porodil grohoten směh vu čelój dvorani. Sesija se je morala zaradi kihanja i smijanja prekinuti. Potlji su obedva obtuženika rešana od obtužbe.

Medjimurski kolendar.

Izlazil je novi Medjimurski kolendar za leto 1898, pod uredničtvom Margitai Jožefa. Dobiti je moći pri Fischelu Filipu vu Čakovcu. Čena 20 kr. Sadržaj tomu kolendaru je: 1) Kakvo bude leto 1898? 2) Godovni račun, Tolnač znamenjah, Potemnenja, Visoka kraljevska hiža. 3) Kolendar. 4) Od kolendarov. 5) Štrigovski krojač, od E. Kollay-a. 6) Prirodne pėsma, od M. Kutnjaka. 7) Ne drži se gospon, ako nisi, od Gy. Štimeca. 8) Pėsma stare devojke (pėsma), od M. Nemec-a. 9) Svetopostna večer (za decu). 10) Želja za domovinu (pėsma) od J. Pergera. 11) Nekaj za kratek čas, od F. Glada. 12) Veseli Andraš (pėsma). 13) Smešice sa 7 kipov. 14) Sejmi. 15) Oglasi.

Pobunili su se Čehi.

Vu Čehskim glavim varašu Pragu su se čehi proti nemcom pobunili. Ljudi vužježu, štacune probiju, hiže razmečeje i koleju se. Vlada je soldate poslala nad nemirnike, med koje su strelali. Dvanajst su mrtvi ostali na mestu, a vnogo ih je težko ranjenih. Nemšku školu i Princz zvanu kafanu su skoro na nikaj spravili bunjeniki. Iz ovih stanjah su pohižtva na vulicu znosili, tam potrli i vužgali. Deset bataljunov soldatov su morali na bunjenike poslati, Vlada je morala statarium izreči. Med bunjeniki je najviše takovih meštarskih težakov, koji nikaj neimaju za zgubiti. Štatarium bude na bunjenike taki izrekel sud i to: galgu.

Dobre žepne i stěne vure za fal čene moći dobiti pri *Pollak Bernatu vurar* vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj* za popravek za fal čenu.

Nekaj za kratek čas.

Zabava veselim i batrivenje žalostnim. Priedil Glád Ferencz školnik. Izdanje tiskare Fischel Filipa (Strausz Šandor), **čena 50 kr.** Vu maloj ovoj knjižici sabrano je vnogo šale i dosjetke, pak se za fal čenu, kaj košta, — more vsakomu osobito preporučiti.

Knjižara i stamparija
Strausz Šandora
Čakovec.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	12.	—
Zab	Zob	5 75	—
Rozs	Hrz	7.	—7 50
Kukoricza új	Kuruza nova	5 50	—
» » ó	» stara	5 70	—
Árpa	Ječmen	6	—5 50
Fehér bab új	Grah beli	7 25	—
Sárga » »	» žuti	5 25	—
Vegyes » »	» žmėšan	5 25	—
Lenmag	Len	7 50	—
Bükköny	Grahorka	5	—

Nyilttér.*

E rovat alatt közlőttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csíkos, koczkázott, mintázott, damaszt sat. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban sat.) a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. — Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 4

Hirdetések.

!Fontos mindenkinek!

A gyáramban készült legfinomabb és legjobbnak elismert

Új Rum-Kompozíciómmal

a legkínőbb és legjobb

thea rum

hideg uton minden készülék nélkül azonnali használatra 5 perc alatt előállítható. Ezen rum nem jön többé literenkint mint 30—80 kr. (erősség szerint) és kezeskedem, hogy megfelelel—4 forintig árusított rumnak.

Törköly, cognac, szilvium, egyéb szeszes italok és likörök fenti mód szerint 100%-al olcsóbban készíthetők nagyban és kicsinyben az általam gyártott és hozzávaló kompozíciókkal.

Ajánlom egyttal csomagokban és kimérve a legfinomabb orosz théat, meglepő sikerrel járó **borerősítő szeszt**, tisztító és savtalanító porokat, az **összes borbetegségek elleni szereket**, borpinczeszeti-, mezogazdasági czikkeket és a legjobbnak elismert permetező feekendezőket a **legolcsóbb gyári árakon**.

Arjegyzéket és utasítási könyvecskét kívánatra ingyen és bérmentve küldök.

Baros Gábor

essenzia és kompozíció-gyáros.

a »három kék golyóhoz«

Budapest, VII. Dohány-utca 1.

(Huszár-féle ház, az izraelita templommal szemben)

912 1—1

Korcsma és üzletátadás!

Domásineczen, jó helyen levő

korcsma és vegyeskereskedés

előnyös feltételek mellett azonnal eladó.

Bővebben értekezhetni

a tulajdonos

Deutsch Jakabnál

Domásineczen.

913 1—3

890/vh. szám 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíró-ság 1897. évi 84./97. számú végzése követ-keztében Perlak község javára Horváth Mátyás és társai herzeniczai lakosok ellen 60 frt s jár. erejéig 1897. évi augusztus hó 27-én foganatosított kielégítés végrehajtás utján lefoglalt és 400 frtra becsült 1 drávai két-kerekű hajómalomból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság 7969./p. 1897. számú végzése folytán 10

frt 45 kr. tőkehátralék a helyszínen vagyis perlaki határon a Dráva partján leendő eszközlésére

1897. évi decz. hó 13. napjának délutáni 2 órája

határidőül kitűzelik és ahhoz a venni szán-dékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénz-fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 911

Kelt Perlakon 1897. novemb. hó 28-án

Stern Frigyes
kir. bírósági végrehajtó.

Karácsonyi és újévi ajándéktárgyak

Pollák Bernát

órás és ékszerész Csáktornyan.
Főter, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

svájcei zsebóra, arany-, ezüst- és chinai- ezüst-áru raktárát,

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölm.

Olcsó árak mellett.

Köszén eladás!

Jó minőségű

köszenet

ajánl

Métermázsánként 60 kr.

10 Métermázsán felül 55 „

25 „ 52 „

a helybeli raktárból átvéve

Gráner testvérek

Csáktornyan.

899 3—6

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járás-bíróság 1897. évi 9250/p. 97. számú végzése következtében dr. Tamás János perlaki ügyvéd által képviselt Deutsch Ede pálinovecki lakos javára Gregorán József és társai pálinovecki lakosok ellen 32 frt s jár. erejéig 1897. évi november hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 390 frtra becsült 2 ló, 3 szekér, 1 pajta, széna, 1 kukoriczakas kukoriczával, álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járás-bíróság 9310/p. 1897. számú végzése folytán 32 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi október hó 12. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 28 frtban bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Pálinoveczen leendő eszközzésére

1897. évi december hó 11. napjának délutáni 3 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 910

Perlakon, 1897. évi novemb. hó 28-án

Stern Frigyes,
kir. bír. végrehajtó.

Árverési hirdetés.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járás-bíróság 1897. évi 8697/p. 97. számú végzése következtében dr. Tamás János perlaki ügyvéd által képviselt Novákovecz község javára Sántek Antal novákovecz lakos ellen 180 frt 50 kr. s jár. erejéig 1897. évi novemb. hó 10-én foganatosított kielégítés végrehajtás útján lefoglalt és 302 frt 50 kr-ra becsült 1 pajta, széna, 1 kukoriczakas, 1 sertvésöl, 1 eke, 1 borona, 1 üsző, 1 szekér, 2 sertvés, kukoriczaszár, szalma és szobabutorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság 9287/p. 1897. sz. végzése folytán 180 frt 50 kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi június hó 11. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 19 frt 60 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Novákoveczen leendő eszközzésére

1897. évi deczemb. hó 10. napjának délutáni 3 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 909

Kelt Perlakon, 1897. évi nov. hó 27-én.

Stern Frigyes,
kir. bírósági végrehajtó.

SZIVATTYUK

minden neme, házi, nyilvános, mezőgazdasági és iparczéllokra.

UJDONSÁG!

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyuk rozsdáellen védve.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

W. GARVENS, Wien.

MÉRLEGEK,

legjobb javított rendszerű **tizedes százasos és hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czéllokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, barommérlegek.** Commandit-társaság szivattyu és mérleggyártása.

I. Wallfischgasse 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6. sz.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszér ellentállt az idő megröbbsálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomosillapító bedörzölésként alkalmazatik **köszvényénél, osztnál, tag-szagatásnál és meghüleséknél** és az orvosok által bedörzölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerű háziszér**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapestben**. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni**, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéggeljes nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Köhögés

redketség és elnyálkásodás ellen a legjobb hatású szer a **RÉTHY-féle pemetefü-czukorka**

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti, kapható minden gyógyszerertárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 krért bérmentve küld

RÉTHY BÉLA

gyógyszerész Békés-Csabán

Csak akkor valódi, ha minden doboz felekén aláírásom látható.

Réthy Béla
gyógyszerész

Árverési hirdetés.

Dráva-Vásárhely község előljárósága által ezen-
nel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát
képező

vadászati jog

1897. évi december hó 18-án d. e. 10 óra-
kor a községi irodában nyilvános árverés útján
haszonbérbe fog adatni.

Kelt Dráva-Vásárhelyen, 1897. novem. 23-án.

904 2-2

Az előljáróság.